

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П’ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА «СОЛОПОВА ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SOLOPOVA v. UKRAINE)

(Заява № 17278/18)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

27 червня 2019 року

Це рішення є остаточним, але може підлягати редакційним виправленням

У справі «Солопова проти України»,

Європейський суд з прав людини (П'ята секція), засідаючи комітетом, до складу якого увійшли:

Йонко Грозєв *(Yonko Grozev)*, *Голова,*

Ганна Юдківська *(Ganna Yudkivska)*,

Андре Потоцький *(André Potocki)*, *судді,*

та Лів Тігерштедт (*Liv Tigerstedt*), *в.о. заступника Секретаря секції,*

після обговорення за зачиненими дверима 06 червня 2019 року

постановляє таке рішення, що було ухвалено у той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу було розпочато за заявою, поданою 12 квітня 2018 року до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція).

2. Заявницю, якій було надано правову допомогу, представляв пан Г.В. Токарев, юрист, який практикує у м. Харків.

3. Про заяву було повідомлено Уряд України (далі – Уряд).

4. 23 квітня 2018 року Суд застосовував тимчасовий захід відповідно до Правила 39 Регламенту Суду, вказавши органам влади негайно надати заявниці лікування відповідно до встановленого діагнозу та згідно зі встановленим протоколом лікування. Того дня справі було надано статус пріоритетної відповідно до Правила 41 Регламенту Суду.

ФАКТИ

5. Відомості про заявницю та відповідна інформація щодо заяви наведені у таблиці в додатку.

6. Заявниця стверджувала, що не отримувала належної медичної допомоги під час тримання під вартою.

ПРАВО

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 3 КОНВЕНЦІЇ

7. Заявниця скаржилась на ненадання їй належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Вона посилалась на статтю 3 Конвенції, яка передбачає таке:

Стаття 3

«Нікого не може бути піддано катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводженню або покаранню.»

8. Уряд вважав заяву передчасною, оскільки кримінальна справа щодо злочинної недбалості лікарів ще розглядалась.

9. Суд вважає, що зазначене Урядом провадження не можна вважати ефективним засобом юридичного захисту у розумінні Конвенції (див. рішення у справі «Мельник проти України (*Melnik v. Ukraine)*, заява № 72286/01, пункти 69 і 70, від 28 березня 2006 року), а тому заява не може бути відхилена як передчасна.

10. Суд зазначає, що заявниця страждала на серйозне онкологічне захворювання, як зазначено у таблиці в додатку, що впливало на її повсякденну діяльність.

11. Суд повторює, що «належність» медичної допомоги залишається найбільш важким елементом для визначення (див. рішення у справі «Блохін проти Росії» [ВП] *(Blokhin v. Russia)* [GC], заява № 47152/06, пункт 137, ЄСПЛ 2016). У цьому контексті зрозуміло, що органи влади повинні забезпечити оперативність і точність постановки діагнозу та лікування (див. рішення у справах «Похлєбін проти України» *(Pokhlebin v. Ukraine)*, заява № 35581/06, пункт 62, від 20 травня 2010 року та «Горбуля проти Росії» *(Gorbulya v. Russia)*, заява № 31535/09, пункт 62, від 06 березня 2014 року з подальшими посиланнями), а у випадку, коли це викликано медичним станом, – регулярність і систематичність нагляду та наявність плану терапевтичних заходів з метою ефективного лікування захворювань ув'язненої особи або запобігання їхньому ускладненню (див., *inter alia*, рішення у справах «Ухань проти України» *(Ukhan v. Ukraine)*, заява № 30628/02, пункт 74, від 18 грудня 2008 року та «Колесникович проти Росії» *(Kolesnikovich v. Russia)*, заява № 44694/13, пункт 70, від 22 березня 2016 року з подальшими посиланнями). Суд підкреслює, що медична допомога, яка надається в установах виконання покарань, має бути належною та відповідати тому рівню допомоги, яку державні органи зобов'язалися надавати для всього населення. Проте це не означає, що кожному затриманому має гарантуватись лікування на тому самому рівні, що й у найкращих медичних закладах поза межами установ виконання покарань (див. рішення у справах «Коновальчук проти України» *(Konovalchuk v. Ukraine)*, заява № 31928/15, пункт 52, від 13 жовтня 2016 року та «Садретдінов проти Росії» *(Sadretdinov v. Russia)*, заява № 17564/06, пункт 67, від 24 травня 2016 року з подальшими посиланнями).

12. Суд зазначає, що під час тримання під вартою заявниця не залишилася повністю без медичної допомоги. Вона отримала певні лікарські засоби та пройшла низку обстежень. Однак, Суд не може погодитися з аргументом Уряду, що надана заявниці медична

допомога була своєчасною та достатньою. Він також зазначає, що лікування заявниці розпочалося із затримкою, надавалося лише частково та, як вбачається, не відповідало національним керівним принципам щодо лікування. Таким чином, розглянувши всі надані матеріали, Суд виявив недоліки у лікуванні заявниці, вже наведені та перераховані у таблиці в додатку. Суд вже встановлював порушення щодо питань, аналогічних тим, що розглядаються у цій справі (див. рішення у справах «Невмержицький проти України» (*Nevmerzhitsky v. Ukraine)*, заява № 54825/00, пункти 103 – 105, ЄСПЛ 2005-II (витяги); згадане рішення у справі «Мельник проти України» (*Melnik v. Ukraine)*, пункти 104 – 106; «Логвиненко проти України» (*Logvinenko v. Ukraine)*, заява № 13448/07, пункти 68 – 78, від 14 жовтня 2010 року; «Сергій Антонов проти України» (*Sergey Antonov v. Ukraine)*, заява № 40512/13, пункти 76 – 90, від 22 жовтня 2015 року; та «Півторак проти України» (*Pivovarnik v. Ukraine)*, заява № 29070/15, пункти 37 – 46, від 06 жовтня 2016 року). З огляду на свою практику з цього питання Суд вважає, що у цій справі заявниця не отримала вичерпної та належної медичної допомоги під час тримання під вартою.

13. Отже, ці скарги є прийнятними та свідчать про порушення статті 3 Конвенції.

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

14. Стаття 41 Конвенції передбачає:

> «Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію.»

15. З огляду на наявні в нього документи та свою практику (див., зокрема, згадане рішення у справі «Логвиненко проти України» (*Logvinenko v. Ukraine),* пункти 89 – 95) Суд вважає за доцільне присудити суму, зазначену в таблиці у додатку. Суд відхиляє будь-які додаткові вимоги заявниці щодо справедливої сатисфакції.

16. Суд вважає за належне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що ця скарга свідчить про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежною медичною допомогою під час тримання під вартою;

3. *Постановляє,* що:
(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.

Учинено англійською мовою та повідомлено письмово 27 червня 2019 року відповідно до пунктів 2 та 3 Правила 77 Регламенту Суду.

Лів Тігерштедт *(Liv Tigerstedt)* В.о. заступника Секретаря	Йонко Грозєв *(Yonko Grozev)* Голова

ДОДАТОК

Заява зі скаргами за статтею 3 Конвенції
(неналежна медична допомога під час тримання під вартою)

№ заяви, дата подання	П.І.Б. заявника, дата народження	Основне захворювання	Недоліки у лікуванні	Сума, присуджена кожному заявнику в якості відшкодування моральної та матеріальної шкоди і судових та інших витрат (в євро) [1]
17278/18 12.04.2018	**Анна Олегівна Солопова** 17.01.1997	Рак (Хвороба Ходжкіна)	відсутність/затримка медичного огляду, недостатність/затримка медикаментозного лікування у лікарні при «Дніпровській установі виконання покарань (№ 4)» та «Клінічному онкологічному диспансері» Дніпропетровської обласної ради» 05.07.2017 триває Більше 1 року та 9 місяців	7 500

1. Та додатково будь-який податок, що може нараховуватись заявнику.